
Húsvét V. hete

Vasárnap, B évben

ApCsel 9,26-31 ■ 1Jn 3,18-24 ■ Jn 15,1-8

„Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek.”

A mi igazi Krisztusban való életünk szellemünk és értelmünk megtisztításával kezdődik. Ha itt nem engedjük végbevinni a tisztulást, akaratunk, pszichénk és testünk sohasem fog megtisztulni. Keresztes Szent János mintha a fordított sorrendet követné. Valójában azonban nem, mert a test fegyelmezése, megtisztítása csak akkor lehetséges, ha valaki elfogadja Isten létét; Krisztus istenségét, megtestesülését, megváltó halálát és feltámadását, a Szentlélek kiáradását és várja a holtak föltámadását.

Szellemünk megtisztulása abban áll, hogy a hitigazságokat mélységes hittel elfogadjuk: más emberi okoskodással össze nem vegyítjük, és a világmindenséget, a történelmet és saját életünket a tiszta hit ragyogó fényében szemléljük. Nagyon sok zavaros gondolkodású keresztény van. Fejében zűrzavar uralkodik, melyet nem egy közülük szándékosan tart fenn: eklektikus keverékét a kinyilatkoztatott igazságoknak és a ma divatos eszméknek.

Ez a fajta dogmatikai liberalizmus, amely felcseréli Urunk tanításának sarkalatos pontjait más elgondolásokkal, a názáreti Jézus arculcapása és leköpdősése. A végső igazság nem lehet egy kicsit vagy félig igaz. A halálból feltámadott Krisztus vagy a második isteni személy, vagy hazug, vagy pedig örült. Más lehetőség nincs. De ha ő Isten, mint ahogy hisszük, akkor az emberről, az örök életről mondott szavai az egyetlen igazság. Akinek gondolkodása nincs átítatva Krisztus alapigazságaival, az nem is tisztulhat meg. A végső igazság, a valóság elfogadása azért nehéz, mert megköveteli az embertől az egzisztenciális választ, akaratának, erkölcsi életének teljes meghódolását. Csak ha ez megkezdődött, tisztul meg a lelki és testi rész az emberben.

A mi Urunk azért mondja, hogy *„ti már tiszták vagytok az általam hirdetett tanítás által”*, mert ennek a tanításnak (isteni, végső kinyilatkoztatásnak) az a belső természete, hogy ha befogadta az ember, szinte öntörvényűen bontakozik ki benne és veti ki előbb szelleméből, majd pszichéjéből, végül testi életéből a tisztátalanságot.

A kinyilatkoztatásban rendkívüli belső koherencia és logika van. Mi, átlagkeresztények nemcsak bűnösök vagyunk, hanem még inkább következtelenek és logikátlanok. Nem merjük levonni Húsvét tanulságát: ha Jézus Isten, és ha halálával megváltott bennünket, akkor ő a mindenünk: életünk ura, testvérünk, barátunk, lelkünk kedvese, örök életünk, és nincs más név az ő nevéen kívül, melyben üdvözülhetnénk.